

Dr. TARJÁN GÉZA
(1904–1968)

Rendelőintézeti főorvos

Született: 1904-ben Lugoson (Temes megyében)

Középiskoláit Temesváron végezte – ahol 1923-ban érettségizett.

1924–1932. A budapesti Orvostudományi egyetem hallgatója volt, ahol orvosi diplomát szerzett.

1933-ban visszahonosította magát magyar állampolgárrá.

1933 májusától a jászberényi Erzsébet kórház bejáró/helyettesítő alorvosa volt.

1935 júniusában magánorvosi praxist nyitott Jászberényben, (Thököly út 23 sz. alatt) de megtartotta az Erzsébet kórházi státuszát is.

1936–1939. Már csak magánorvosként működött. Ettől kezdve az OTI körzeti, vezető orvosaként szerződtek és alkalmazták.

1937-től az anyavédelem keretein belül, a Stefánia szövetségben tanácsadó orvosként dolgozott.

1938-tól a szegénygondozásban, a gondozó nők jászberényi, de a budapesti gondozottjainak is orvosa volt.

1940. február 1-április 20-ig katonai kiképzésen vett részt Jászberényben és részben Budapesten.

1940. június 1 és szeptember 20 között – Kassán – katonai szolgálatot teljesített a VIII. betegellátó egységénél.

1941. április és május között pedig a 4. hegyi zászlóaljnál.

1942 augusztusa és 1943 márciusa: a kassai hadikórházban tevékenykedett.

1943 novembere és 1944 októbere: a nyíregyházi 554-es hadikórházban gyógyított.

1944. október – 1945. május között Dunaszerdahelyre kapott behívást, ahol orvosi munkáját folytatta.

1945. május 16-án a csehek hazabocsájtották.

1945. június 10-től újra Jászberényben volt és a régi munkahelyén, az akkori Zöldkeresztben dolgozott tovább. Anya- és csecsemővédelmi tanácsadással, vizsgálatokkal foglalkozott a védőnőkkel együtt. Hozzájuk tartozott Jászberény kiterjedt tanyavilága. Munkásságuk hatására a gyermekhalandóság nagyban csökkent. Emellett magánpraxisában is rendelt.

1952-től körzeti orvosi munkakörben folytatta általános orvosi munkásságát. VI. kerület – és a Hatvani u. – Kátai u. – Felsőszentgyörgyi u. közti tanyák tartoztak hozzá.

1959–1967 körzeti orvosként, főorvosként volt a jászberényi városi Rendelőintézetben alkalmazva.

1966. június: Érdemes Orvos kitüntetést kapott.

Nős volt, gyermekük nem született.

Elhunyt 1968. július 15-én Jászberényben.

Nyughelye a Barátok temploma alatti kriptában található.

Credoja saját szavaival:

Nem volt párttag, nem politizált mindig csak a hivatásának élt és egyedül a betegek gyógyítása volt a célja.

Forrás:

Levéltári jelzet: MNL JNSzML XVII.412. Jászberényi Városi Igazoló Bizottság irata 507/1945. Megyei Néplap 1966.június

Sugárné Koncsek Aranka: A szegénygondozás, az orvoslás története Jászberényben.

Gyászjelentése 1968.

2021. augusztus

Szerkesztette: Sárközy Ágnes